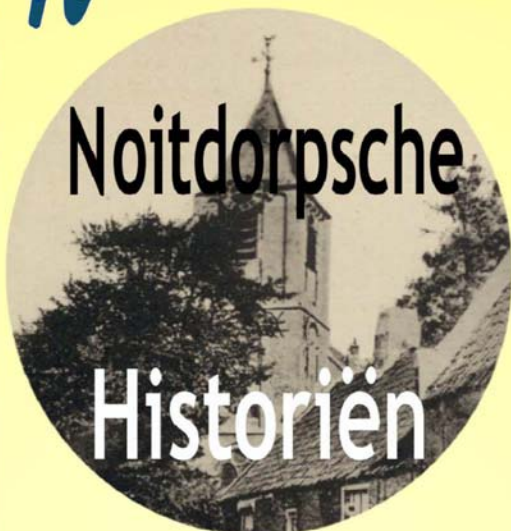

Nieuwsbrief

Per kwartaal verschijnende
uitgave van de vereniging
Noitdorpsche Historiën

7^e jaargang
nr 2, juni 2008

In deze nieuwsbrief:

<i>Van de voorzitter</i>	1
<i>Agenda</i>	1
<i>Nieuwe leden</i>	1
<i>Overlijden</i>	1
<i>Nootdorpsche Olympiërs</i>	2
<i>Onderhoud aan de Kostverlorenweg in 1595!</i>	4
<i>Dubbeltentoonstelling</i>	5
<i>Boeiende Boeken</i>	5
<i>Genealogie Meijster</i>	6
<i>Landlopersarchief</i>	7
<i>Dwarskade 18</i>	8
<i>Van de penningmeester</i>	8
<i>Giften</i>	8

Van de voorzitter

Een hele mooie avond was het met een prachtig boek, het vierde van de vereniging. Lees verderop het verslag. Als vereniging kunnen we trots zijn op deze avond. Wanneer u het boek nog niet heeft dan wijs ik u er op dat u als lid dit boek tegen de zeer aantrekkelijk ledenprijs van € 10,- aan kunt schaffen. Daarvoor neemt u contact op met de secretaris en bij hem kunt u dan het boek afhalen tegen contante betaling. In de boekhandel kost het boek € 18,95,

Agenda

5 juli – Samen Uit, Samen Thuis, Cultura
6 augustus – Jaarmarkt, Parade

Nieuwe leden

- Johan en Judy Bakker
- Kees Overgaauw

Hartelijk welkom en we hopen dat u zich snel thuis voelt en eventueel mee doet met onze activiteiten.

Overlijden

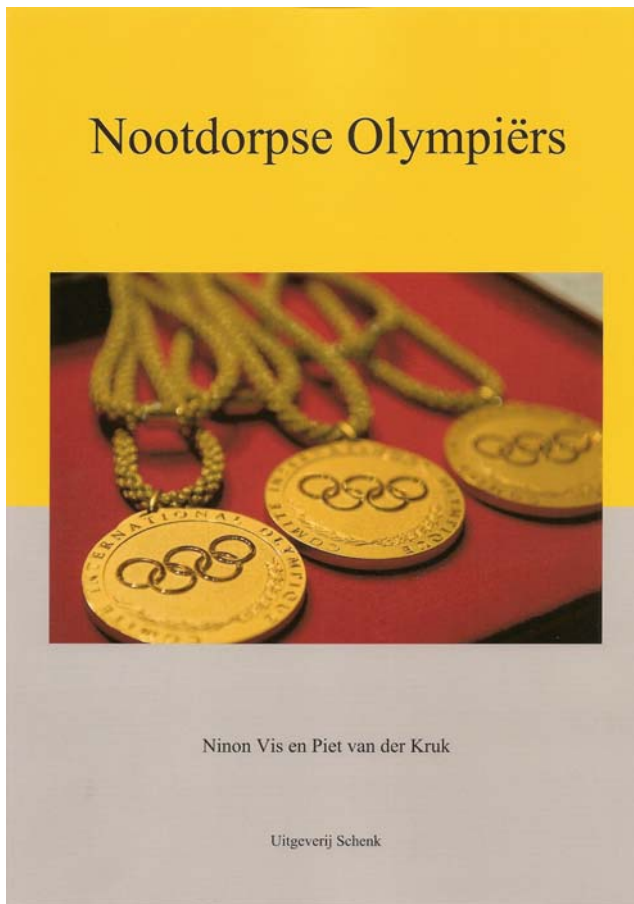
Zoals u ongetwijfeld al weet is de voormalige burgemeester van onze gemeente Nootdorp en enthousiast lid van onze vereniging, de heer Herman Joseph (HaJé) Schartman op 7 april overleden. HaJé werd op 13 januari 1937 in het Twentse Delden geboren en hij is 71 jaar geworden. Van 1 juni 1992 tot 1 januari 2002 was hij burgemeester van Nootdorp. Wij wensen Truus, kinderen en kleinkinderen sterkte toe met het dragen van dit grote verlies.

Nootdorpse Olympiërs

Door Henk Rolvink

Op 10 juni beleefden we weer een historische avond. Ditmaal in het nieuwe culturele centrum in de Dorpsstraat: CulturA. Toen Piet van der Kruk zich vorig jaar tijdens de jaarmarkt aanmeldde als lid van de vereniging bracht mij dat op een idee. Jan Janssen was op 27 juni 2002, tijdens een speciaal voor hem georganiseerde avond – een avond overigens die geopend werd door Piet –, erelid geworden van onze vereniging. Ik wist dat Menno Boelsma en Stella Jongmans ook aan de Olympische spelen hadden deelgenomen en vroeg aan Piet of het niet bijzonder was dat zo'n klein dorp toch zeker vier Olympiërs telde en of het misschien interessant zou zijn om in het Olympisch jaar 2008 daar een avond voor te organiseren. Dat vond Piet een goed idee maar hij vertelde mij dat er toch zeker zes zijn en noemde nog Puck Brouwer en Wieger Mensonides.

Het idee werd al snel omgezet in een afspraak en naast de avond vond ik dat er ook een boek moest komen over de Nootdorpse Olympiërs. Onze huisschrijftser Ninon Vis, zij schreef samen met Nel van den IJssel onze succesvolle boeken Nootdorpers en Nootdorpers II, vonden we wederom bereid om – dit keer samen met Piet – het boek te gaan schrijven. Het zeer fraaie resultaat in full color is op deze avond gepresenteerd.

Een verslag van deze avond.

Door Dick den Hollander

Voorzitter Henk Rolvink opende de avond en heette de ongeveer honderd belangstellenden van harte welkom. Hij lichtte toe hoe het fraaie boek tot stand was gekomen en welke initiatieven daaraan vooraf gingen. Daarna gaf hij snel het woord over aan mw. drs. Diana de Wild voor haar lezing over de Olympische Spelen in de oudheid.

Verspringen met gewichten

Mw. De Wild maakte het publiek in ongeveer drie kwartier op enthousiaste wijze deelgenoot van haar kennis over Spelen van duizenden jaren geleden. Tal van vergelijkingen kwamen naar boven, maar tevens wees zij op de soms enorme verschillen met het huidige sportfestijn. Zo was het vroeger alleen de vrije, Griekse mannen toegestaan om deel te nemen en was de winst zo belangrijk, dat menig atleet zich al in de trainingsmaand, die aan de Spelen voorafging, terugtrok om een smadelijk verlies te voorkomen. Het verspringen gebeurde met gewichten in de handen en uit stand en dat leverde toch een record van zestien meter op.

Offer aan Zeus

De Spelen werden vroeger geopend met de herautenwedstrijd, waarna het programma op de tweede dag voortgezet werd met de spectaculaire paardenrennen. Halverwege het vijfdaagse evenement stond alles in het teken van het offer aan Zeus, die van honderd stieren alleen de oneetbare delen ontving. Op de laatste dagen kwamen de atleten op de pentatlon (vijfkamp) in actie met discuswerpen, verspringen, speerwerpen, hardlopen en worstelen. Als afsluiting gingen de helm weer op en het schild weer om, want tijdens de Spelen (ook toen eens in de vier jaar) was het vrede.

Schoenmaat 52

Diana de Wild maakte ook een einde aan eventuele fabeltjes die vanuit de oudheid waren overgewaaid naar het heden. De eerste Olympische vlam brandde pas in 1928 en meer dan een krans van olijfbladeren leverde een zege in de oudheid niet op. De stadionbaan was uitgezet door Heracles, die met zeshonderd voet een parcours van ruim 192 meter maakte. Hij had dus schoenmaat 52! Een valse start zorgde voor zweepslagen voor de veroorzaker, want alle deelnemers legden voor aanvang van de Spelen al wel de Olympische eed af.

Haar met tal van foto's en leuke wetenswaardigheden opgesierde presentatie leverde Diana de Wild een dankbaar applaus van het publiek op en uit handen van Henk Rolvink ontving zij een bloemetje.

Vier Olympiërs in forum

Na de pauze stroomde de zaal weer vol voor het tweede deel van het programma. Sportjournalist Henk Kruithof leidde de forumdiscussie, waaraan ook vier van de zes Nootdorpse Olympiërs deelnamen. Zwemmer Wieger Mensonides behaalde in Rome

1960 een bronzen medaille op de 200 meter schoolslag en bleef in Tokyo 1964 buiten de prijzen. Wielrenner Jan Janssen nam ook in Rome deel aan de wegwedstrijd over 175 kilometer, maar zijn eindklassering was duidelijk niet het hoogtepunt van zijn loopbaan. Gewichtheffer Piet van der Kruk kwam in Mexico 1968 tot een negende plaats in de categorie zwaargewicht. Schaatsers Menno Boelsma was de enige Olympiër uit Nootdorp die bij de winterspelen in actie kwam. In Calgary 1988 werd hij zestiende op de 500 meter en 24^e op de 1000 meter. Atlete Stella Jongmans ontbrak op de avond. In Barcelona 1992 en Atlanta 1996 wist zij zich niet voor de finale op de 800 meter te plaatsen.

Zoons Puck Brouwer aanwezig

De beste prestatie leverde Puck Brouwer in Helsinki 1952. Daar veroverde zij een zilveren medaille bij de 200 meter hardlopen. Vanwege de boycot van de Spelen van Melbourne vier jaar later, kreeg zij niet de gelegenheid die prestatie te evenaren of te verbeteren. Zij woonde tussen 1979 en 1986 in Nootdorp en overleed in oktober 2006. Haar zoons Robert-Jan en Peter waren wel bij de avond aanwezig en op een opvallende plaats in de zaal stonden twee prachtige actiefoto's van haar.

Commercie regeert

Behalve de vier aanwezige Olympiërs namen ook sportarts Don de Winter en dopingdeskundige Rens van Kleij deel aan de forumdiscussie. Voorzitter Henk Kruithof stelde een aantal thema's aan de orde, waar de forumleden op reageerden. En dat leverde tal van mooie uitspraken op. Zo leidt de ontwikkeling van kleinschalige Spelen naar het huidige massale evenement volgens de leden niet tot betere prestaties. Wieger Mensonides vond het verplaatsen van de zwemfinales naar de ochtenduren 'absurd en uit den boze', terwijl Don de Winter zich hardop afvroeg waarom alle inmiddels opgebouwde medische kennis voor de commercie aan de kant werd geschoven.

Alleen bezig met prestatie

Ook de stelling over het gescheiden houden van sport en politiek gaf eenduidige reacties. Pieter van der Kruk vertelde dat in zijn tak van sport de aanstelling van de scheidsrechters al een politieke lading aan de wedstrijd gaf. Eenieder was het erover eens dat elke sporter recht heeft op een eigen mening, maar zo werd ook duidelijk "als sporter ben je bezig met je prestatie en niet met andere zaken!" Terecht werd opgemerkt waarom juist de sport weer als speerpunt werd gekozen. Als er een handelsmissie naar China gaat, is er niemand die een protest laat horen.

"Doping blijft altijd bestaan"

Rens van Kleij kwam aan bod, toen Kruithof het dopingvraagstuk aan de orde stelde. Is de ploeg met de beste arts ook altijd de nummer één? "Nee," stelde De Winter vast, "want de arts denkt altijd vanuit de lange termijn en moet vaak soebatten met

een trainer, die op korte termijn prestaties eist." Van Kleij gaf aan, dat doping altijd zal blijven bestaan, maar legde direct de koppeling met prestaties en gezondheid: "Doping is voor een atleet een sluipmoordenaar! Er is heel veel discussie over de lengte van de dopinglijst, maar inhoudelijke discussie over de verboden middelen moet blijven bestaan." Van Kleij was duidelijk over het effect van doping: "Je kunt van iedereen een superatleet maken", waarop Jan Janssen gekscherend opmerkte dan direct de fiets weer op te pakken.

Weer een Saar Boerlage

Of de Spelen honderd jaar na Amsterdam 1928 weer naar Nederland zouden kunnen komen, betwijfelden de forumleden. Te klein, lastig voor winterspelen en te vol waren de belangrijkste bezwaren. Mensonides was voorstander van "elke vier jaar in Griekenland" en Van der Kruk was in 1988 al druk bezig de Spelen naar Amsterdam te halen: "Toen stond er een Saar Boerlage op en die zal in 2028 wel weer opstaan!" Don de Winter verraste met de opmerking dat er in medische kringen al wel over gesproken wordt om als gastland te kunnen fungeren.

Uitreiking eerste exemplaren Nootdorpse Olympiërs

Nadat de forumleden ook hun licht hadden laten schijnen over de verwachting van het NOC*NSF om bij de komende Spelen in Peking bij de eerste tien van de wereld te eindigen, sloot Henk Kruithof de discussie af. Daarna ging men over tot de uitreiking van de eerste exemplaren van het boek 'Nootdorpse Olympiërs', geschreven door Ninon Vis en Piet van der Kruk en uitgegeven door Uitgeverij Schenk. De eerste boeken kwamen in handen van Leo van Eijk (als grote animator achter de start van de wielloopbaan van Jan Janssen) en discussiepartner Pieter van der Kruk, die ooit door een scheidsrechterlijke beslissing plaatsing voor de Olympische Spelen van 1996 op een paar centimeter miste. Daarna ontvingen uiteraard alle forumleden het fraaie boek en namen ook Peter en Robert-Jan van Duyn het boek, waar hun moeder een prominente plaats inneemt, in ontvangst. Dat was een passende afsluiting van een leerzame, interessante en sfeervolle avond.

v.l.n.r. Henk Rolvink, Piet van der Kruk, Wieger Mensonides, Menno Boelsma en Jan Janssen. (Foto: Wim van Nierop)

Onderhoud aan de Kostverlorenweg in 1595!

door F.J.A.M. van der Helm

Zoveel Nootdorpers weten niet beter dan dat de Kostverlorenweg er al sinds mensenheugenis ligt. Het is net zo'n begrip als de Oudeweg en Veenweg. In tegenstelling tot de nieuwbouwwijken blijven de namen van deze wegen tot een ieders verbeelding spreken. Het mooie van deze namen is, dat niet de straatnamencommissie ze heeft bedacht, zoals dat bij nieuwbouwwijken gebeurt, maar dat de bevolking zélf deze benamingen in de loop der jaren, zelfs eeuwen heeft gegeven. Eerst als bijnaam, later wist men niet beter en werd hij definitief gebruikt ter aanduiding van de weg.

Dat de Kostverlorenweg van hoge ouderdom is, moge blijken uit de acte uit 1595¹, waarin gesproken wordt over het verrichten van herstelwerkzaamheden.

Kostverlorenweg nabij Nootdorp...

Bij de annexatie van 1 januari 1938 kreeg Nootdorp er een stuk grond bij. Globaal kunnen we zeggen, dat een belangrijk deel van de Tedingebroekpolder, die onder Stompwijk viel, bij Nootdorp werd getrokken. Was vroeger de Veenweg een grens, waarbij de bewoners aan de ene kant van de weg onder Nootdorp vielen en aan de andere kant onder Stompwijk, dat veranderde in 1938 toen er een bestuurlijke herindeling kwam. Een "vriendelijke benaming" voor *landje-pik*. Zo werd de gemeente Leidschendam (opnieuw) gecreëerd, waarin Veur en Stompwijk opgingen. De Kostverlorenweg bleef Stompwijk's grondgebied of beter gezegd werd Leidschendam's. De gemeente Leidschendam viel de eer te beurt deze oude weg te onderhouden, zoals dat in het verleden ook gedaan was door Stompwijk.

Tol betalen...

De Kostverlorenweg blijkt reeds ver vóór 1595 te bestaan en heeft zich van oudsher in handen

bevonden van de Abdij van Rijsburg. De Drie Molens (het waren er ooit acht!) heetten ook de Kostverloren en zijn vernoemd naar de oude weg. We moeten deze oude weg voorstellen als een verbindingsweg tussen de omliggende dorpen, waar massaal werd gebaggerd en turf werd afgegraven. Dat deed men al in 1200 en dat zou men blijven doen tot men bij de bodem kwam en het grondwater er doorheen naar boven steeg. De onderwater geraakte meren, moesten weer worden leeggemaakt. Zo ook de Driemanspolder, die in 1668 werd leeggemaakt door de genoemde acht molens.

Terug naar 1595. De Vrouwe van Rijsburg, Stephana van Rossum doet een verzoek aan de Staten (=Bestuurders) van Holland om "zekere weg genaemd „Costverlooren” , die tegenwoordigh niet wel gebruikt wordt te repaereren". In deze enkele zin staat veel informatie. Een weg, die in slechte staat verkeerd en noodzakelijk gerepareerd moet worden, zal reeds de nodige jaren hebben bestaan. Door de erbarmelijke staat van de weg kon hij nauwelijks meer gebruikt worden. De weg moet wel behoorlijk oud zijn geweest! En toch was zijn economisch belang groot genoeg om hem te herstellen. Ondernemerszin en een goede visie op de toekomst zullen de redenen zijn geweest. Voor het herstel moeten gelden worden aangetrokken en daarom wordt er gevraagd om tol te mogen heffen. De Kostverlorenweg wordt aan weerszijden "met twee sluitboomen" afgesloten en slechts na betaling van tol, mag men passeren. Wanneer men te voet was, mocht men er voor niets langs. In andere gevallen golden de volgende tarieven: elke wagen 1 stuiver; elk rijdend paard ½ stuiver en elk "hoornbeest" (=koe) 1 oortje. Op deze wijze werd er een eerste vorm van wegenbelasting geheven, die nog wel zichtbaar ten doel had het onderhoud van de wegen met als uitgangspunt: de gebruiker betaalt!

Naamsverklaring...

De naam van de weg, doet wat vreemd aan. Een naam uit vervlogen tijden. Het is een Nederlands woord, dat we nu niet meer gebruiken. Wat wordt er bedoeld met *kostverloren*?

We hebben hiervoor twee mogelijke verklaringen. De betekenis kan slaan op de slechte staat van de weg,

¹ Grafelijkheidsrekenkamer (3.01.27.01) inv 12 f. 245 (Nationaal Archief)

waarbij het verloren (verspilde) moeite is om hier kosten aan te verbinden tot herstel.

De benaming kan slaan op het onrendabele *land* waardoor de weg is aangelegd. Naarmate er meer werd afgegraven, loonde het minder om daar te baggeren. De kosten wogen nauwelijks meer tegen de baten op. De laatste verklaring komen we vaker in de geschiedenis tegen: verloren of afgeschreven land. De weg door dat land werd "Costverlooren" genaamd, zoals we hiervoor hebben kunnen lezen.

De belangrijke beslissing tot herstel die 400 jaar (!) geleden werd genomen, werpt in ieder geval nog immer zijn vruchten af!

Dubbeltentoonstelling

De Blauwe Tram werd vijftig jaar geleden onder protest van de bevolking van de lijn gehaald. "Houwen de Blauwe!" was de leus. Aanleiding voor het Voorburgse museum Swaenesteijn om een expositie te houden over de Blauwe Tram. De expositie is gekoppeld aan een tentoonstelling ter ere van het feit dat 100 jaar geleden de Hofpleinlijn als eerste elektrische spoorlijn in Nederland werd geopend.

De tentoonstellingen zijn samengesteld door het historisch genootschap "De Blauwe Tram". Vele originele attributen en schaalmodellen zijn er te bewonderen. Tientallen fotopanelen vertellen het interessante verhaal over beide onderwerpen.

De Hofpleinlijn liep in eerste instantie van Rotterdam Hofplein naar Den Haag. Een jaar na de opening van de lijn kwam de aftakking naar Scheveningen. Deze eerste elektrische spoorlijn had een enorme impact: binnen een half uur was men van Rotterdam op het Scheveningse strand. Dat stelden veel zakenmensen uit Rotterdam in de jaren twintig en dertig van de vorige eeuw in staat om zich buiten de steden in Voorburg te vestigen. De elektriciteit voor de lijn werd opgewekt in de eigen centrale in Leidschendam, waar ook de werkplaats en de remise gevestigd waren. Het grote succes van de Hofplein-spoorlijn leidde tot een landelijke elektrificatie van het bestaande spoorwegennet.

In de volksmond werd 'de blauwe' de rijdende huiskamer genoemd. Plafonnières van geslepen glas verlichtten de luxe rytuigen. Niet voor niets kregen

veel rytuigen, nadat ze van de rails waren gehaald, een tweede leven als noodwoning of zomerhuis.

Na de oorlog verving de directie de trams door buslijnen. Op 10 mei 1958 was de laatste rit van de Voorburgse Blauwe Tram van Park Vronesteijn naar Den Haag. De voorkant van de tram was versierd met de leus "die rotbus wordt nooit zo knus". De rytuigen bereikten in 1961 hun laatste bestemming: een slooterrein even voorbij Voorschoten.

Een rytuig dat dienst deed als zomerhuisje in Zeeuws-Vlaanderen werd gered door het Historisch Genootschap. Het gerestaureerde voertuig staat in een loods in Voorburg.

Museum Swaenesteijn Voorburg-Leidschendam, Herenstraat 101 in Voorburg. Dubbelexpositie tot en met 14 september van woensdag tot en met zondag van 13:00 tot 17:00 uur. Toegang € 3,50. Rondleidingen op aanvraag. www.swaenesteijn.nl

Daarnaast zijn er in 1978 en 1989 nog twee interessante boeken verschenen, beide van de hand van J.F. Smit.

ISBN 90 201 1071 3

ISBN 90 71082 09 1

Beide boeken zijn waarschijnlijk niet meer in de boekhandel te krijgen maar mogelijk levert een antiquariaat of een boekenbeurs nog iets op.

Boeiende Boeken

Het dubbele namen boek

Toen de vader van Jacob Scheffer overleed, nam de halfbroer van zijn moeder, Jacob de Hoop, de taak op zich zijn neefje op te voeden. Uit dankbaarheid voegde deze voorouder van Jaap de Hoop Scheffer de achternaam van zijn oom aan zijn eigen naam toe.

Vele namen ontlenen hun tweede of derde deel aan een plaats of heerlijkheid. De familie De Roy van Zuidewijn kreeg via een

huwelijk heerlijkheid Zuidewijn-Capelle in bezit. In Nederland bestaan ongeveer tienduizend dubbele, driedubbele en vierdubbele achternamen, inclusief de zogenaamde boerderijnamen. Aangevuld met Latijnse en Griekse namen belooft het totaal ongeveer 12.000 bijzondere familienamen. In een uniek naslagwerk hebben genealogen Christoph ten Houte de Lange en Alle de Jonge de grootste verzameling van dergelijke namen in kaart gebracht en gecategoriseerd.

bekende als: De Hoop Scheffer, Roland Holst, Brandt Corstius

adellijke als: Bentinck van Schoonheten, De Vos van Steenwijk, Taets van Ameronge

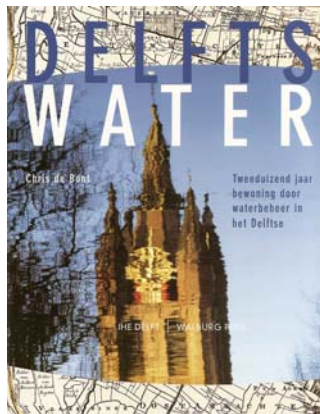
vremde als: Bierman-Beukema toe Water, Del Campo genaamd Camp, Ter Haar sive Droste

leuke als: Lutje Holzik, Vennegoor of Hesselink
Latijnse en Griekse als: Couperus, Winsemius, Sutorius, Gatsonides, Toxopeus

Het dubbele namen boek. Uitgeverij Balans. Prijs € 34,50. ISBN/ISSN: 97-8905-018-8791

Delfts Water

Wandelend langs de mooie grachten van het oude Delft zullen slechts weinigen zich realiseren dat ze eigenlijk door het middeleeuwse platteland lopen. De grachten zijn de directe opvolgers van het sloten patroon waarmee de middeleeuwse ontginners het gebied konden ontwateren om het voor bewoning en agrarische gebruik geschikt te maken. Wat voor laag-Nederland in het algemeen gold, ging zeker op voor Delft en omgeving: zonder waterbeheersing was permanente bewoning onmogelijk. De mens leerde snel om het landschap - zijn leefomgeving - naar zijn hand te zetten. Een veranderend landschap veroorzaakte een gewijzigde waterhuishouding. Ook de waterkwaliteit was voor de stad Delft van levensbelang, als drinkwater en als grondstof voor het in de middeleeuwen zeer beroemde Delftse bier en voor andere takken van nijverheid. Waterbeheersing in Delfland en waterkwaliteit in Delft stonden geregeld op gespannen voet met elkaar. Wilde Delfland het water via de Maasmond snel afvoeren naar zee, dan hadden de Delftse brouwers juist behoefte aan vers water. Het Delftse stadsbestuur en het Hoogheemraadschap van Delfland hebben vele maatregelen afgekondigd om het Delflandse water beheersbaar en het Delftse water drinkbaar te houden, waarbij boeren, burgers en buitenlui tevreden moesten worden gesteld. In dit boek is vanuit een historischgeografische optiek tweeduizend jaar ontginnings-

bewonings- en waterstaatsgeschiedenis van Delft en omgeving beschreven. Enkele opvattingen over de oudste bewoning in Delft zijn ter discussie gesteld; hardnekkige mythen over de middeleeuwse drinkwatervoorziening zijn definitief naar het rijk der fabelen verwezen. Wat enkele eeuwen geleden in waterstaatkundig opzicht in en rondom Delft speelde, speelt nu op vele plaatsen in de wereld. Uit de oplossingen die toen werden gekozen om ogenschijnlijk tegenstrijdige belangen met elkaar te verenigen kan nu lering worden getrokken. Het is een Delfts poldermodel.

Delfts Water door Chris de Bont
ISBN: 90-5730-111-2

Genealogie Meijster

Carla Sneekes – Meijster is vorig jaar enthousiast begonnen aan het onderzoek naar haar stamboom. Haar voorouders hebben onder andere aan het einde van de Dwarskade gewoond, daar waar vroeger een scheepswerf was (zie Nieuwsbrief 4, dec. 2007). In 1755 huwde Balthasar Meijster met Neeltje Cornelisdr. Couwenhoven. Zij woonden aan de Veenweg, in de polder van Tedingebroek (Stompwijk). Dit zijn de oudste voorouders die zij, tot nu toe, op het spoor is gekomen. Een stukje stamboom met foto stuurde zij ons toe:

VADER EN MOEDER:

Joannes MEIJSTER, geboren op 7 november 1794 te Nootdorp, overleden in 1879 te Nootdorp, beroep: scheepmaker. Gehuwd op 27 april 1831 te Delft met Cornelia MIDDENDORP, geboren in 1795 te Rijswijk, overleden.

Wilhelmus MEIJSTER, geboren op 18 augustus 1835 te Nootdorp, overleden, beroep: bouwman, scheepmaker.

Gehuwd op 24 april 1863 met:

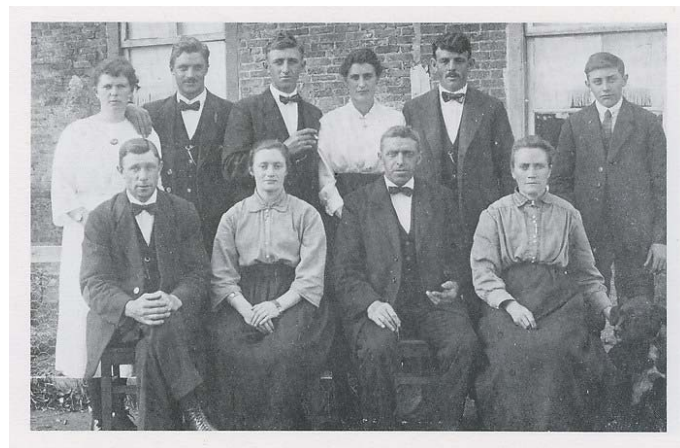
Alida Jacoba WESTGEEST, geboren 19 februari 1837 Wassenaar, overleden op 5 augustus 1901 te Nootdorp.

Uit dit huwelijk:

1. Johannes MEIJSTER, geboren op 26 februari 1864 te Nootdorp, overleden op 4 oktober 1922 te Kethel en Spaland, beroep: scheepmaker. Gehuwd op 13 november 1891 Nootdorp met: Helena Petronella van der HELM, geboren op 7 juli 1868 te Nootdorp, overleden op 24 april 1950 te Schiedam.
2. Cornelia MEIJSTER, geboren op 10 mei 1865, Gehuwd op 6 mei 1892 met: Gerardus Adrianus RIJGERSBERG, geboren in 1862, overleden.
3. Cornelis MEIJSTER, geboren op 2 juli 1866 te Nootdorp, overleden op 1 februari 1931 te Nootdorp, beroep: timmerman, landbouwer. Gehuwd op 7 juni 1895 te Zoetermeer met:

- Petronella Catharina HÖRTERS, geboren op 2 april 1866 te Zegwaard, overleden op 20 januari 1951 te Nootdorp.
4. Theodora MEIJSTER, geboren op 7 september 1867, overleden op 30 maart 1908 te Delft.
Gehuwd met:
Gerardus Johannes TETTEROO, geboren op 27 augustus 1867 te Vrijenban, overleden op 4 juni 1937 te Pijnacker.
 5. Hendrika MEIJSTER, geboren op 25 december 1868 te Nootdorp, overleden op 6 augustus 1929 te Delft.
Gehuwd met:
Nicolaas ZANDBERGEN, geboren op 16 augustus 1864 te Veur, overleden op 30 mei 1952 te Pijnacker.
 6. Gerarda MEIJSTER, geboren op 12 februari 1870 te Nootdorp, overleden op 16 mei 1939 te Delft.
Gehuwd op 15 mei 1891 te Nootdorp met:
Nicolaas Adrianus van SCHIE, geboren op 4 november 1867 te Vrijenban, overleden op 1 mei 1949 te Delft.
 7. Helena MEIJSTER, geboren op 19 januari 1872 te Nootdorp, overleden op 4 september 1872 te Nootdorp.
 8. Leonardus Joannes MEIJSTER, geboren op 1 oktober 1873 te Nootdorp, overleden op 31 december 1874 te Nootdorp.
 9. Leonardus Joannes MEIJSTER, geboren op 10 januari 1875, overleden op 27 november 1927 te Delft, beroep: scheepmaker.
 10. Cornelia MEIJSTER, geboren op 24 januari 1876 te Nootdorp, overleden op 29 januari 1955 te Loosduinen.
Gehuwd op 18 april 1928 te Loosduinen met:
Antonius WESSELS, geboren op 15 augustus 1863 te Haarlemmermeer, overleden op 11 augustus 1939 te 's Gravenhage.
 11. Theodorus MEIJSTER, geboren op 10 mei 1877 te Nootdorp, overleden op 13 februari 1878 te Nootdorp.
 12. Maria MEIJSTER, geboren op 21 juli 1879 te Nootdorp, overleden op 31 mei 1956 te Delft.
Gehuwd op 21 juni 1910 te Nootdorp met:
Wilhelmus Augustinus van HAASTRECHT, geboren op 4 januari 1878 te Stompwijk, overleden op 13 februari 1963 te Pijnacker.

Heeft u meer informatie over de familie Meijster, neem dan contact op met Carla Sneekes – Meijster: carla11sneekes@hotmail.com of Geertruyt van Oostenstraat 10, 2612 RG Delft.

Op de foto staan van links naar rechts, bovenste rij: Cor van HAGEN en Janus MEIJSTER (de oma en opa van Carla Meijster), daarnaast staan Willem MEIJSTER, Mien MEIJSTER, Tinus van LOGCHEM en Jan MEIJSTER. Onderste rij: Arie KROON, Da MEIJSTER, en de overgrootouders Cornelis MEIJSTER en Petronella Catharina HÖRTERS.

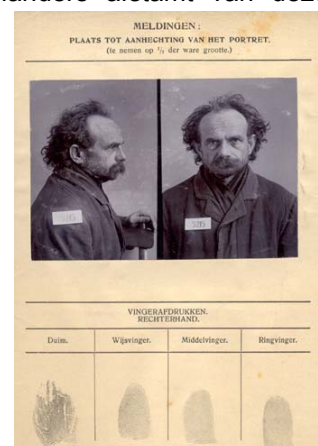
Landlopersarchief

Ruud Lubbers, Geert Mak en Alexander Pechtold zijn verwant aan paupers uit de 19de-eeuwse armenkolonies.

Op 25 mei heeft het Drents Archief in het Gevangenismuseum in Veenhuizen een unieke database gelanceerd. Het betreft persoonsregisters van de 19de eeuwse Drentse armenkolonies. Hiermee ontsluit het archief een belangrijk deel van de Nederlandse geschiedenis voor het grote publiek.

De registers bevatten namen en signalementkaarten met foto's van paupers en landlopers die uit heel het land naar deze heropvoedingskolonies werden gestuurd. De database is door Alexander Pechtold online gezet. De gegevens zijn beschikbaar via de genealogische site www.drenlias.nl.

Naar aanleiding van het verschijnen van het boek *Het pauperparadijs* van journaliste Suzanna Jansen, die drie generaties van haar voorouders in Veenhuizen volgt, heeft een demograaf van het CBS beraamd dat ruim één miljoen Nederlanders afstamt van deze Drentse koloniepauwers. Uit de database blijkt dat de auteur deze achtergrond deelt met prominenten als Ruud Lubbers, Geert Mak, Alexander Pechtold, Jeltje van Nieuwenhoven, Thea Beckmann, Anton Pieck en Bert Haanstra.

De lancering van de database vond plaats

tijdens de speciale Voorouderdag op 25 mei in het Gevangenismuseum in Veenhuizen.

De database omvat een periode van 1818 tot 1921: 74.000 namen van kolonisten in de 'dwangkolonies' (Veenhuizen en De Ommerschans) en de 'vrije kolonies' (Frederiksoord, Willemsoord en Wilhelminaoord). Daarnaast zijn er 5.600 signalementkaarten met foto's en beschrijvingen van landlopers en bedelaars die tussen 1896 en 1901 tot Veenhuizen werden veroordeeld. De database wordt later met meer gegevens uitgebreid. De gegevens van de vrije kolonies zijn ingevoerd door vrijwilligers van de Maatschappij van Weldadigheid.

Dwarskade 18

In het voorjaar stond in de Eendracht een oproep naar aanleiding van een oude ansichtkaart. De locatie werd gevonden door Addy en Leo Meewisse. Nu zullen velen zeggen dat Dwarskade 18 niet bij Nootdorp hoort maar bij Pijnacker en tegenwoordig zelfs bij Den Haag. Echter, tot 1933 hadden Pijnacker en Nootdorp één burgemeester. In 1933 kreeg Nootdorp een eigen burgemeester, de heer H.C.A.M. Schölvinck. Om er nu voor te zorgen dat de Pijnackerse burgemeester niet te veel in salaris achteruitging, het salaris was immers afhankelijk van de hoeveelheid inwoners, werd een deel van de Dwarskade bij Pijnacker getrokken.

De gasleidingen die in het huis lagen waren bedoeld voor de gaslampen. Als gas werd moerasgas gebruikt. Bij het huis had men een gasbel met een installatie om het gas op te vangen.

De vader van Leo kreeg als een van de eerste op de Dwarskade telefoon.

Hij kreeg toen een bordje op het huis: Brandmelding. Bij brand kon je daar op gaan bellen naar de brandweer.

Sponsors

Caminada Notarissen

Dank ook aan onze sponsors:

Van de penningmeester

Voor diegene die de contributie (€ 15,00) voor het jaar 2007 nog niet betaald hebben het verzoek dit bedrag zo spoedig mogelijk over te maken op bankrekening nummer 1373.59.675, ten name van Noitdorpsche Historiën te Nootdorp.

Voor informatie kunt u de penningmeester bellen.

Giften

Bij beschikking van de Inspecteur van de Belastingdienst - dossiernummer 23347, dd. 30 juli 2004 - is besloten om de Vereniging Noitdorpsche Historiën aan te merken als instelling zoals bedoeld in artikel 24, lid 4 van de successiewet 1956.

Dit betekent dat giften gedaan aan de Vereniging aftrekbaar zijn in uw aangifte Inkomstenbelasting. Hiervoor gelden natuurlijk een aantal regels. Zie voor de meest actuele regels de site van de belastingdienst.

Het bankrekeningnummer van de vereniging is: 1373.59.675 ten name van Noitdorpsche Historiën te Nootdorp. Vermeld er wel bij dat het om een gift gaat!

Voorzitter	Secretaris	Penningmeester
Henk Rolvink Fonteinkruid 23 2631 DT Nootdorp tel.: 015 310 8117	Ron Schenk Lisdodde 8 2631 DJ Nootdorp tel.: 015 310 8710	Ruud Staal Sytwinde 185 2631 GZ Nootdorp Tel.: 015 310 6037

www.noitdorpsche-historien.nl

Colofon: ISSN 1570-1662

Uitgave van de Vereniging Noitdorpsche Historiën
Redactieadres: Populierenlaan 28, 2631 HX Nootdorp.

Samenstelling en redactie:

Gerry Buursink, Henk Rolvink, Ninon Vis

Verschijning

De Nieuwsbrief verschijnt éénmaal per kwartaal.

Verspreiding

Leden van de Vereniging Noitdorpsche Historiën ontvangen de Nieuwsbrief gratis. Niet-leden betalen € 2,50 per nummer.

Contributie

De contributie bedraagt minimaal € 15,00 per jaar.

Rekeningnummer: 1373.59.675.

De Vereniging is ingeschreven in het Verenigingsregister van de Kamer van Koophandel Haaglanden te Delft onder nummer 271.971.110.

De statuten zijn vastgelegd in notariële akte op 28 februari 2001.

Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.